

Publicerad 2021-12-10 21:19 av Ergo Summa

Testar mina vingar igen..skriver utan att redigera...

EDIT: Detta blev inte alls vad jag ville förmedla..

Bär mig vid dina fötter

i vinets implosion
letar jag krumelurer
men jag ser endast rött
arg för att jag är
arg för vad jag aldrig kommer att bli
arg för allt du är
och allt du inte tillåter mig bli

förr var jag så rädd för ilska
nu ser jag svart i varje textur
räddar mig in i ett rum av dunkel
och skriker
varje gång
jag är ensam
så ensam
vem är du om inte min?

lurad på sanningen
ljuger jag mig fri
längtar mig bort
till närmsta öra

hör mig när jag säger
hör mig när jag ser
hör mig när jag vill
och hör mig när jag ber

ta mig när jag befaller
och ta mig när jag ger
och ta mig när jag faller
snälla
ta mig på gehör

kamouflaget sänkte sedan sina färger
ljusa nog att synas
likt en cell av antimateria

drömmer jag mig in i en verklighet
av fyra rum och fyra dörrar
väggarna besitter mitt huvud
lika högt svindlar mina år

och jag skrämmar mig själv
skäller på mig själv
skäms för mig själv
inuti en korsning av mig och dom
ensam vet jag alltid vem jag är
splittrad, okunnig och försänkt
hopplös och förkolnad
svartnad bär jag mitt kors

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ergo Summa med Poeter.se id #43454 innehar upphovsrätten